

ספר

ציצית כחלתו
דיניו ומנהגיו

י"ל ע"י מפעל הזיכרון העולמי מנחם אב תשע"ה

**לקבלת ספרי זוהר
ירושלים בית שמש בני ברק**

אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמיים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשב את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

פרק א'

בו יבואר השכר והעונש במצות ציצית

● מעלותיה

א. שקולה מצות ציצית כנגד כל מצות שבתורה (גדרים כה.).

ב. אם לובשין ישראל ציצית ותכלת לא היו עכורין שאם היו מסתכלין באותן הציצית כאילו שכינה שרויה ביניהם וכאילו עסוקין בכל המצות (מדרש שוחר טוב תהלים מזמור צ).

ג. וראיתם אותה אין כתיב כאן, אלא וראיתם אותו, מגיד שכל המקיים מצות ציצית כאלו מקבל פני שכינה (ירושלמי ברכות פרק א הלכה ב. ועיין רש"י בסוטה יז. ד"ה שהתכלת דומה לים ומדרש שוחר טוב תהלים מזמור צ).

ד. כל הזריז במצות ציצית זוכה ומקבל פני שכינה, כתיב הכא וראיתם אותו וכתיב התם את ה' אלקיך תירא ואותו תעבוד (מנחות מג:).

ה. והייתם קדושים זו קדושת ציצית מגיד שהציצית מוספת קדושה לישראל (ספרי שלח לך (אות עב), ועיין ספר מנורת המאור (נר ג כלל ג חלק ג פרק ד).

● שכרה

א. מצוה אחת ציונו ה' אלקינו וציצית שמה וכתוב בה אני ה' אלקיכם ב' פעמים אני הוא שעתידי ליפרע ואני הוא שעתידי לשלם שכר (מנחות מד:).

ב. אין לך כל מצוה קלה שכתובה בתורה שאין מתן שכרה בעולם הזה ולעולם הבא איני יודע כמה? צא ולמד ממצות ציצית. מעשה באדם אחד שהי' זהיר במצות ציצית וכו' עיין שם באריכות (מנחות מד:).

ג. כל הזהיר בציצית זוכה ומשמשין לו ב' אלפים וח' מאות עבדים (שבת לב:).

ד. הזהיר בציצית זוכה לטלית נאה (שבת כג:).

ה. גדילים תעשה לך תזכה למצות ציצית תזכה לאשה ולבנים (תנחומא תצא א).

● עונשה

א. כל שאין לו ציצית בבגד עובר בחמשה עשה (מנחות מד.) וכן כל שאר פסולים (פרי מגדים אורח-חיים סימן יג בשם רש"י).

ב. גדול עונש המבטל מצות ציצית ועליו נאמר לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה (ספרי שלח לך אות סח).

ג. בעון ציצית בנים מתים רחמנא ליצלן (שבת ל:).

ד. ז' מנודין לשמים ואחת מהם מי שאין לו ציצית בבגדו (פסחים קיג:).

ה. ויך לב דוד אותו על אשר סרת את כנף אשר לשאול (שמואל א כד) מה כתיב ויך לב דוד אותו, ר' יהודה אמר דוד מה בין קטע ציציתא לקטע רישא, ורב נחמי אמר שביטלו ממצות ציצית שעה אחת (מדרש שוחר טוב תהלים מזמור ו).

1. הקורא קריאת שמע בלא ציצית מעיד עדות שקר בעצמו (זוהר פרשת שלח לך).

2. איזהו עם הארץ בן עזאי אומר כל מי שאין לו ציצית בבגדו (ברכות מז:).

● סגולה

א. הרגיל בציצית זוכה למעלות גופניות ומעלות שכליות (א"ר או"ח סימן כד).

ב. כל שיש לו תפילין בראשו ותפילין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל בחיזוק שלא יחטא (מנחות מג:).

ג. מצות ציצית מצילה האדם מן החטא דכתיב ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' והייתם קדושים, אף דכל שאר מצות אין בהם זאת הסגולה להצילה מיצר הרע ציצית עדיף כדאיתא במנחות מד. מעשה באדם אחד כו' (אליהו רבה אורח-חיים סימן כד).

ד. כשאדם מתעטף בציצית ויוצא לפתח דירתו הוא שלם וניצל מכל נזק ומכל משחית (זוהר ויקרא ס) ובזכות הציצית נצולו חנניה מישאל ועזריה מתוך כבשן האש דכתיב: באדין גובריא אילך כפיתו בסרבליהון פטישיהון וכרבלתהון ולבושיהון ורמיו לגו אתון גירא יקידתא (דניאל ג), ופירוש לבושיהון אלו טליתות המצויצות שלהן (מנורת המאור נר ג כלל ? חלק ד פרק א בשם המדרש).

ה. כל המעביר ציצית על עיניו כשקורא פרשת ציצית יהא מובטח שלא יבא לידי סמוי עינים (בית-יוסף אורח-חיים סימן כד בשם הקדמונים).

1. סגולת ציצית שלא יהא לו כאב שינים (כף החיים אורח-חיים סימן יא ס"ק יז).

2. הסתכלות בכנף של ציצית טוב להסיר כעס (אליהו רבה אורח-חיים סימן כד, מובא גם בשל"ה מסכת יומא בשם האריז"ל וכן במדרש תלפיות ענף כעס). וסגולה להימנע מכעס, להסתכל על הציצית (קיצור של"ה דיני ציצית דף ט"ו, שו"א פ' ויגש, א"ר או"ג, ועוד).

● קדושתה

על ידי מצוה קלה של ציצית אדם ישר יחזה פני שכינה

א. עובדא מפורסמת היא (הובא בספר עליות אליהו), שהגר"א זצ"ל לפני פטירתו אחז בציציותיו ואמר בבכיה, כמה קשה להפרד מעולם המעשה הזה אשר על ידי מצוה קלה של ציצית אדם ישר יחזה פני שכינה ואיפוא נוכל למצוא זאת בעולם הנשמות אף אם יתנו כל כחותיו עבורו.

נתן לנו הקב"ה מצוה אחת וציצית שמה ומעלה עלינו כאילו עשינו את כולם יום יום
 2. איתא במסכת שבת דף קיח: אמר ר' נחמן תיתי לי (ישולם שכרי) דקיימית מצות ציצית אמר ליה רב יוסף לרב יוסף בריה דרבה אביך במאי זהיר טפי, אמר ליה בציצית, יומא חד הוה קא סליק בדרגא איפסיק ליה דוטא, ולא נחית ואתא כמה דלא רמיא.

1. והר"ן בחידושו מפרש ענין במאי דהוה זהיר טפי וז"ל כל תלמיד חכם ראוי לו לקבוע לעצמו מצוה אחת לקיימה כהלכתה עד כאן לשונו. וכן הובא בספרים הקדושים שכל אדם ישתדל לעשות לכל הפחות מצוה אחת בשלימות. והאלשיך הקדוש (שהעיד עליו האר"י ז"ל שכיון אל האמת בדרשותיו, שם הגדולים) כתב שרצה הקב"ה לזכות את ישראל ולקדשו עד שיהיו כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו לה', וזה על ידי מצותיו רמ"ח מצות עשה ושס"ה מצות לא תעשה (מכות כג:): כי יגיעת שניהם יקדשו את האדם, והנה אי אפשר לאדם לקיים כל התרי"ג מצות למען יקדש על ידם כל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו, על כן נתן לנו הקב"ה מצוה אחת וציצית שמה שבה נזכיר בכל יום כל מצותיו ומעלה עלינו כאילו עשינו את כולם יום יום. וכדבריו מובא במדרש שוחר טוב תהלים מזמור צ'.

היהודים שישארו לעת קץ יהיו מצויינים במצות ציצית

ד. במשנה ברורה סימן ת' מובא, שמשמע מן הכתובים דהיהודים שישארו לעת קץ, יהיו מצויינים במצות ציצית, כמה דכתיב, ובאו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי וגו' (זכריה ח).

● תשובה

ה. יראתי כיום הדין ואחת, שטח חלקי בידי נשחת, ואקרב בפסיעות מדודות, הליכותי אשים כמידות, ולא אדע נפשי מפחד פתאום, למולי, לרגלי נפערה תהום, ידי ריקות, לכי שמטה על מי בריני ארכיב האשמה?

1. חפשתי דרכים יום הדין להקיק, כל תפילותי בבקשות ארעיף, בטוחי עצות למשפט ארקום, תשובותי להשיב ומעט לרום, חפשתי יועץ, תרתי אחר מליץ, כל זכיותי בקשתי להריץ, עשיתי הכל, אך נשארתי כחובה, כי הכל עשיתי פרט לתשובה.

**מי הוא גנב ומחטיא את הרבים ששרויים בלא מצות עשה ומברכים בכל יום ברכות לבטלה?
מי אשם בזה שישוב כמה רכבות ישראלים כשרים אשר מימיהם עדיין לא הניחו תפילין כשרים אקרקפתא דלהון?**

א. במשנת הסופר וז"ל: דהלא כל מה שמשלים להם הקונים אדעתא דסת"ם כשרים משלמים, וכיון שנותנים להם סת"ם פסולים הרי המעות גנובים בידם, עיי"ש באריכות] וגם מחטיאם ששרויים בלא מצות עשה ומברכים בכליום ברכות לבטלה. ועליו הכתוב אומר וחוטא אחד יאבד טובה הרבה. ונאמר ארור עושה מלאכת ה' רמיה. עלכן הוא מן הראוי למי שיש כח בידו למנות סופרים מהוגנים, אנשי אמת, שונאי בצע, בעלי תורה, יראי אלוקים וחרדים על דברו, בכל עיר ועיר ובכל פלך ופלך כמו שממנים שוחטים ובודקים, וכל מי שכותב ספר תורה תפילין ומזוזות טובים וכשרים כפי יכלתו, שכרו כפול ומכופל וניצול מדינה של גיהנום (בריני כתיבת תפילין מהר"א מזונשהיים ובלבוש). ועיין בליקוטי שו"ת חת"ס סוף סימן פ"ג: ומכל שכן דבתפילין סופרי זמנינו בקיאים, לא היהולא נברא, כי בעוונותינו הרבים מקלקלים ומכשילים את הרבים, ויש כמה מאות ישראלים כשרים אשר מימיהם עדיין לא הניחו תפילין כשרים אקרקפתא דלהון, (ילקוט הסופר).

גודל השכר של המקיים מצות תפילין וציצית

ב. ראה רש"י במדבר (פרק טו פסוק לט) וזכרתם את כל מצות ה' - שמנין גימטריא של ציצית שש מאות, ושמונה חוטים וחמשה קשרים הרי תרי"ג. ולא תתורו אחרי לבבכם - כמו (לעיל יג כה) מתור הארץ. הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסים לו את העבירות, העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות.

ג. ואיתא בספרי (במדבר פיסקא קטו ד"ה למען תזכרו): למען תזכרו ועשיתם, לעשות זכרון כמעשה: והייתם קדושים לאלהיכם זו קדושת כל המצות אתה אומר זו קדושת כל המצות או אינו אלא קדושת ציצית אמרת במה ענין מדבר בקדושת כל המצות. רבי אומר זו קדושת ציצית אתה אומר זו קדושת ציצית או אינו אלא קדושת כל המצות כשהוא אומר קדושים תהיו (ויקרא יט ב) הרי קדושת כל המצות אמורה הא מה תלמוד לומר והייתם קדושים לאלהיכם זו קדושת ציצית מגיד שהציצית מוספת קדושה לישראל.

ד. ואיתא במסכתות קטנות (מסכת תפילין פרק א הלכה כא): חביבין ישראל שהן מסויימים בכל המצות שבתורה, הא כיצד, תפילין על ידיהם, ותפילין על ראשיהם, מזוזה על פתחיהם, ארבע ציצית על בגדיהם, עליהן אומר דוד מלך ישראל שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. משלו משל למה הדבר דומה למלך שאמר לאשתו, תהי מתוקנת ומקושטת לפני, אמרה לו מפני מה, אמר לה כדי שתהי רצוייה לי, כך אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, בני, היו מתוקנים ומקושטים לפני במצות, אמרו לו מפני מה, אמר להם כדי שתהיו רצויין לי, שנאמר יפה את רעיתי כתרצה, יפה את רעיתי כשתהיה רצוייה לי במצות.

ה. גדולה מצות תפילין שכל המניחן מאריך ימים שנאמר (ישעיה ל"ח ט"ז) ה' עליהם יחיו.

1. וזה לשון הטור סימן ל"ז: ואמר רבא כל המניח תפילין מתעטף בציצית וקורא קריאת שמע ומתפלל מובטח לו שהוא בן עולם הבא. ואמר רבא מערב אני בו שאין אש של גיהנם שולט בו. ואיתא במסכת מנחות (דף מד עמוד א): אמר רב ששת: כל שאינו מניח תפילין - עובר בשמונה עשה, וכל שאין לו ציצית בבגדו - עובר בחמשה עשה, וכל כהן שאינו עולה לדוכן - עובר בג' עשה, כל שאין לו מזוזה בפתחו - עובר בשני עשה וכתבתם וכתבתם.

רב פפא אמר מערב אני בו שכל עונותיו נמחלים

2. וכתב הרא"ש ז"ל (שם): שנו חכמים ליום הדין אם זהיר במצות תפילין כף זכיות מכרעת, ואם פשע בהם כף חובות מכרעת, שאין לך גדולה מכל המצות עשה שבתורה יותר ממצות תפילין שהוקשה כל התורה לתפילין. שנאמר למען תהיה תורת ה' בפיך, לכך צריך כל אדם שיהא זכיר במצות תפילין עד כאן לשון הטור. ואמרו בזוהר הקדוש פרשת פנחס בר"מ (דף רכ"ח עמוד ב'): שהיא שקולה כנגד כל המצות.

3. ובכף החיים שם אות א': ועיין חסד לאברהם אות א', וכל זה אם נזהר בהם שלא לזלזל בהם לשוחשיחת חולין או הבלים. יזהר דסופר של התפילין יהיה ירא אלוקים

וסר מרע וחרד אל דבר ה' כדי שיעלו לרצון לפני ה'. וראה בעיניך מה שכתב בספר וועד לחכמים (מערכת יו"ד אות מ"ה), ענין גורא והוא, דחצי העולם היה מתקיים על ידי התפילין שהיה כותב הרב יוסף ויטאל ז"ל אבי מהרח"ו זלה"ה בקדושה ובטהרה ובכונה גדולה עד כאן לשונו. וראה במאור עינים פרשת בראשית): ואמר ר' אלעזר אפילו בשביל צדיק אחד העולם נברא, שנאמר "וירא אלוקים כי טוב, ואין טוב אלא צדיק, שנאמר "אמרו לצדיק כי טוב", וכו'. אמר רבי חייא אמר רבי יוחנן, אפילו בשביל צדיק אחד העולם מתקיים שנאמר, "וצדיק יסוד עולם".

● סגולת המצוה

סגולת המצוה לשמור את האדם וביתו בכל עת ועונה, כמו שנתבאר בהלכות מזוזה (דרכי משה יורה דעה סימן רפ"ז בשם מהר"ם), דכל בית שיש על פתחו מזוזה כשרה אי אפשר לשום שד ומזיק לשלוט עליו. על כן צריכים ליזהר מאוד בקניית מזוזה שתהא כשרה למהדרין מן המהדרין.

עון המתעה את הרבים שאין עונו מתכפר, ואינו יכול לעשות תשובה

בחק לישראל פרשת לך לך במוסר ליום חמישי מהרב סעדיה גאון וזה לשון קדשו: ראוי שנדע כי כל העונות מתכפרות בתשובה, אלא עון המתעה את הרבים, והמתעה אותם בנימוס רע ובטעות רע, ובהוראה שהורה אותם שלא כתורה ושלא כהלכה למדם, אין עונו מתכפר. מפני שאינו יכול לתקן מה שעות, ואינו יכול להשיב את הרעות אשר למד אותם. וחטאת הרבים תלויה בו, ועליו נאמר (משלי כה י) משגה ישרים בדרך רע.

פרק ב'

● כתוב בנבואת זכריה

כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת, בַּיָּמִים הַהֵמָּה אֲשֶׁר יַחְזִיקוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִכָּל לְשָׁנוֹת הַגּוֹיִם, וַהֲחִזְקוּ בְּכַנֵּף אִישׁ יְהוּדִי, לֵאמֹר, גִּלְכָּה עִמָּכֶם כִּי שָׁמַעְנוּ אֱלֹהִים עִמָּכֶם: (זכריה ח כג)

● ביאור הפסוק על פי המפרשים

א. כה אמר ה' צבקות: בימים ההם של הגאולה השלימה, יחזיקו עשרה אנשים מכל שבעים העמים ולשונות של הגויים, ויחזיקו בכנף של הציצית של כל יהודי, כי על ידי הציצית יכירו שהוא יהודי [והציצית מורים על זכירת המצות וגם על השראת השכינה בישראל, כמ"ש (סוטה יז). תכלת דומה לים וכו' ורקיע דומה לכסא הכבוד (עפ"י מלבי"ם)], ויאמרו לו: גלך עמך ללמוד ממך את האמונה השלימה ודת ישראל, כי שמענו והננו יודעים שהאלקים עמכם (עפ"י מלבי"ם).

ב. עשר גויים מכל אחת מהשבעים לשון בכנף, דהיינו בכל כנף שבע מאות גויים. וכל ארבעת כנפי הציצית יחד, אלפיים ושמונה מאות גויים (רש"י, מצודת דוד). דהיינו שלכל יהודי יהיו אלפיים ושמונה מאות גויים עבדים, בזכות מצוות ציצית (גמרא שבת ל"ב:).

ג. וזה המעלה העצומה של כל יהודי, שלעתיד לבוא אפילו הגויים יכירו ויודו בזה. והיכן שרק ימצאו יהודי יבואו אליו אלפיים ושמונה מאות גויים ויבקשו שהם רוצים לבוא אליו, כדי לשמוע ממנו אמונת אמת ותורת אמת.

● לכל יהודי יהיו אלפים ושמונה מאות עבדים

א. שנו רבותינו בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם, ואם אין אתם מאמינים ראו באורי

שזרח עליכם שנאמר קומי אורי כי בא אורך וכזבוד ה' עליך זרח ועליכם בלבד זרח ולא על עובדי אלילים שנאמר כי הנה החשך יכסה ארץ, באותה שעה מבהיק הקב"ה אורו של מלך המשיח ושל ישראל והולכים כלם לאורן של מלך המשיח ושל ישראל שנאמר והלכיו גוים לאורך ומלכים לנוגה זרחך, ובאים ומלחכים עפר מתחת רגליו של מלך המשיח שנאמר ועפר רגליך ילחכו, ובאים כלם ונופלים על פניהם לפני משיח ולפני ישראל ואומרים נהיה לך ולישראל לעבדים, וכל אחד מישראל אלפים שמונה מאות עבדים יהיו לו, שנאמר בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם. (ילקוט שמעוני ישעיה ס רמז תצט).

● אנו מקושדים לה' יתברך על ידי קשרי הציצית

ב. איתא מהרמח"ל בספרו 'תקט"ו תפילות' (תפילה קל"ב) וז"ל: אל אחד יחיד ומיוחד ישמח ישראל בעושיו שנא' בו ולא אמר איה אלוה עושי, שזה הוא לבוש שמלביש לנשמה אלוה ודאי, בו לעם נכרי לא ימשול למכרה בבגדו בה, שכך ישראל שהם מלובשים בזה הלבוש נא' בהם והתמכרתם שם לעבדים ולשפחות ואין קונה, שהרי אין קנין ודאי, שישראל הם קדש וא"א להם להשתעבד לאחרים, שהרי הקדש מוציא מידי שעבוד, אעפ"י שנמכרו לכאורה לפי שקדש זה היה מתעלם, מיד שמתגלה עליהם הקדש מוציא מידי שעבוד, וזה שבת קדש, בו ובשביעית יצא לחפשי חנם, באותו השעה יאמר לישראל הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים, שעתה בגד זה הוא מעיל קטון, דכתיב ומעיל קטן תעשה לו אמו מצד מט"ט, ונער קטון נהג בס, ובה מי יקום יעקב כי קטן, אע"ג שיש טלית זה יש מכירה לכאורה דכתיב והתמכרתם שם לאויביך, אבל בשעה שמתעורר טלית גדול מצד צדיק חי עולמים מיד הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים, שטלית קטן נמצא גם בלילה שהוא גלות בו תרמוש כל חיתו יער, אבל טלית גדול ביום והחזיקו בכנף איש יהודי, באותו הזמן ישמח ישראל בעושיו ובו אלוה עושי, בגד שמלביש אותם ודאי, בשעה שהוא גדול בצדיק חי עולמים מיד בני ציון יגילו במלכם, ציון זה יוסף, יגילו במלכם, יגילו, יגל, בו יגלה פדיון זרע קדושים, יגילו במלכם ודאי, כאן נרמז שם נ"ב שבו עומדים קשרים ואוירים דציציות בני ציון ודאי, רבון כל העולמים הרי שכונתך היא תכלת בציצית אש אוכלה, שבה ישראל (נתנסים) [מתנסים] בכמה נסיונות בגלות, והם מקוים לך במצות ציצית שהם מקיימים כל היום לדעת שהם קשורים כך בקשרים של ציצית, וזה ציצית שהוא קשר חד ודאי, להעביר שקר מן העולם להתתקן ביחוד שלך בקשר אחד, ובו אומרים אחר פרשת ציצית ה' אלהיכם אמת להתתקף בו ישראל שהם תר אלף רגלי, כלה זרע אמת ודאי, גם אתה תתגלה עליהם באמת שלך שאתה אל מלך נאמן, ה' אלהיכם אמת ודאי, ולא יבושו מתקותם מלפניך, לישועתך קויתי ה'. ע"כ.

● כל הזהיר במצות ציצית זוכה שישימשו אותו שני אלפים ושמונה מאות עבדים

1. איתא מהרה"ק מבוטשאטש זי"ע"א בספרו חוזה דוד (זכריה) וז"ל: כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם (ח כג). אמרו חז"ל (שבת לב): כל הזהיר במצות ציצית זוכה שישימשו אותו שני אלפים ושמונה מאות עבדים. היינו כי עשרה אנשים מכל אומה בכל כנף, הרי מע' אומות בכל כנף ז' מאות, ובד' כנפות הרי ב' אלפים ושמונה מאות (רש"י שם ד"ה בכנף). והוא בחינת מה שאמר הכתוב (שיר השירים א ב) ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין, ייין' בגימטריא שבעים. והיינו על ידי נשיקת הציצית יהיו טובים דודיך מיין שמרמז על ע' אומות העולם, ועל ידי מצות ציצית נעשים עבדים י' לכל כנף מכל ע' אומות העולם.

● שעל ידי מצות ציצית יש זכירה לכל המצות

ד. ומעלת מצות ציצית גדולה כל כך, מצד שעל ידה יש זכירה לכל המצות, כמו שאמר הכתוב (במדבר טו לט) וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה', וכהמעשה בתלמיד אחד שבאו הציצית וטפחו לו על פניו כידוע (מנחות מד). וגם מצד שתכלת דומה לים וכו' ורקיע לכסא הכבוד (שם מג ע"ב). וזה הוא בחינת וראיתם אותו וזכרתם וכו', דהיינו מצד שתכלת דומה לכסא הכבוד, וזוכרים על ידי זה מצות השם יתברך.

● הזכירה הוא על ידי התכלת שדומה לכסא הכבוד

ה. וזהו וראיתם 'אותו' לשון יחיד, דהיינו שקאי על הפתיל תכלת דסמין ליה, הכנף פתיל תכלת (במדבר שם, לח) וראיתם אותו וזכרתם, שהעיקר הזכירה הוא על ידי התכלת שדומה לכסא הכבוד, והוא בבחינת שויתיה ה' לנגדי תמיד (תהלים טז, ח). וכן היה באותו תלמיד שהציצית טפחו לו על פניו כדי שיראה אותם היטב, ועל ידם יתבייש מלפני השם יתברך כנ"ל, וכן היה שניצול מהעבירה כידוע. ע"כ.

● גם כשאין תכלת צריך לכוזת כאילו יש שם תכלת

1. ולכן צריך לכוין כשמסתכל בציצית כאלו יש שם תכלת שבציצית. ותסתכל כשתאמר וראיתם אותו (כהאריז"ל בשער הכוונות דרושי קריאת שמע דרוש ח).

● שצריך ללבוש טלית קטן תמיד גם בלילה בשעת השינה

2. בענין שצריך ללבוש טלית קטן תמיד גם בלילה בשעת השינה, איתא בכתבי האריז"ל (שער הכוונות דרושי עלינו לשבח) וז"ל: טלית קטן נכון שיהיה על האדם תמיד

ביום ובלילה ולישן עמו. ע"כ. וכן איתא מהאריז"ל (שער הכוונות דרושי תפילת ערבית דרוש א) וז"ל: דע כי לילה לאו זמן ציצית הוא כנז' בגמרא. אמנם אין זה אלא בטלית גדולה שמתעטפין בו בשעת התפלה והטעם הוא וכו'. אבל הטלית קטן וכו' נוהג אפילו בלילה וכו'. ולכן צריך ליוזהר שלא להסיר מעליו ציצית קטן לא ביום ולא בלילה וישכב עמו בלילה ויועיל מאד לבטל כחות החיצונים, ואין זמן שצריך להסיר אותו מעליו אלא בכניסתו לבית המרחץ. וראיה לדבר ממה שאמרו בגמרא מנחות שכשכנס דוד למרחץ וראה עצמו ערום אמר אוי לי שאני ערום מן המצות עד שנסתכל במילה כו'. ואם בהיותו ישן היה מסיר ציצית קטן א"כ למה לא היה מצטער בכל לילה שהיה נשאר בלי שום מצוה, אלא ודאי שאין זמן שיהיה פטור מן הציצית קטן אלא דווקא במרחץ. ע"כ.

● מלבושים של ישראל כולם הם מצד הקדושה

ח. איתא בקב הישר (גו) וז"ל: מלבושים של ישראל כולם הן מצד הקדושה, ובפרט לבושי שבת וי"ט יהיו מיוחדים להיות לבוש מצוה, ובפרט טלית של ציצית. ע"כ.

● ישראל לובשים לבושו של הקב"ה

ט. במדרש רבה (שמות ח א) וז"ל: מלך בשר ודם אין לובשין לבושו, וישראל לובשין לבושו של הקב"ה, וכו'. ונתנו לישראל וכו'. ע"כ.

● אור מקיף והסתר פריסת סוכת שלום

י. איתא בשפת אמת (בלק תרמ"א): סוכות ענני כבוד וכיון שיש פריסת שלום והגנה על בני" לכן מקריבין ע' פרים נגד האומות להודיע כי אדרבה ע"י ההסתר ואור המקיף לבנ"י שלא יוכל עין רע של האומות להסתכל אז מאירין בני"י לכל העולם. וכן איתא לעתיד יחזיקו אלפים בכנפי הציצית של בני"י כדדרשו חז"ל בשבת ע"פ יחזיקו שבע כו' בכנף איש יהודי כו'. ולמה דוקא בציצית ע"י שמצוה זו היא בטלית בחי' אור מקיף והסתר פריסת סוכת שלום עי"ז יכולין להמשיך קצת הארה גם לאומות כנ"ל. וכן אמרו במד' אלו היו יודעין האומות כמה המשכן יפה להם כו' ע"ש. ע"כ.

● בגדי תפארתך היינו ציצית

יא. ובאמרי אמת (תולדות): כתיב עורי עורי לבשי עורך ציון לבשי בגדי תפארתך וגו' כי לא יוסיף יבוא בך עוד ערל וטמא התנערי מעפר וגו', עורך היינו תפילין כדאיתא שהתפילין נקראים עוז ובגדי תפארתך היינו ציצית, כתיב ויריבו רועי גרר וגו' לאמר לנו המים שרצו שיהיה להם ג"כ שייכות לזה ולעתיד לבא כתיב אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה

עמכם כי שמענו אלקים עמכם ואיתא בגמרא דקאי על מצות ציצית שהגויים יהיו משמשין לבני ישראל, איתא בגמרא ע"ז שלעתיד לבא באין גרים גרורים ומניחים תפילין וכו' ציצית בבגדיהם כיון שרואין מלחמת גוג ומגוג וכו' וכל אחד מנתק מצותו והולך שנאמר בנתקה את מוסרותימו וגו', החלק שיש להם זה נקרא גרים גרורים שיש גרירה וגרירה דגרירה, גרים גרורים רמז לרועי גרר, לעתיד יתברר שהאמת הוא רק בישראל וכל קבלת עול מלכות שמים שייך לישראל, אברהם אבינו ע"ה חפר בארות ואחר כך נסתמו והוצרך יצחק לחפור שוב ולמצוא הנקודה כי כל אחד מהאבות יש לו דרך מיוחדת, הג' אבות הם חכמה בינה ודעת וזה נשאר לתמיד שצריך להתבונן והיינו דכתיב ונחך ה' תמיד. ע"כ.

● כל סביביו יובילו שי למורא

יב. אמר כ"ק מרן אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, בשם הרה"ק מאפטא זיע"א, על הפסוק 'כל סביביו יובילו שי למורא' (תהילים עו יב), שבעת שיבוא משיח צדקנו ירצו אומות העולם להביא לו מתנה, וכי איזה מתנה הם יכולים להביא למשיח, הלא כסף וזהב וכל טוב העולם לא נחשב בעיניו לכלום. אלא המתנה שיביאו לו, הוא יהודי. הגויים יביאו למשיח מתנה יהודי. וילכו לחפש בכל מקומות מושבותם ולא ימצאו יהודי, כי כולם כבר עלו לארץ ישראל, אלא ימצאו רק איזה יהודי שקוע עמוק עמוק בתוך הטומאה, ורחוק מאוד מהקדושה, אשר נשאר בארצות הגויים ולא עלה לארץ ישראל. ואת היהודי הזה הנמצא במצב שפל כל כך, אותו יקחו הגויים, ויביאו אותו מתנה למלך המשיח. ועם מתנה זו, משיח ישמח מאוד מאוד, ויתן להם עבור כל יהודי אוצרות של אבנים טובות ומרגליות. ע"כ.

● הגופים בעצמם יהיו טלית מצויצת

יג. איתא באמרי אמת (חנוכה) וז"ל: כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם וגו' היינו שיחזיקו עצמם בהניצוצות הקדושות, כתיב בכנף איש יהודי ולא בכנף בגד איש יהודי משום שהגופים בעצמם יהיו טלית מצויצת וזהו שאיתא בגמרא סנהדרין שלעתיד לבוא הקב"ה עושה להם כנפים לצדיקים. ע"כ.

● בני ישראל דבקים בעצם פנימיותם בה' יתברך

יד. עוד כתב באמרי אמת (שלה) וז"ל: בפרשת ציצית, והיה לכם לציצית וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אותם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, כתיב בימים ההמה וגו' והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם וגו', שלעתיד תתגלה מלכות שמים, וההיפך מזה הוא לאחוז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה, שהמצות הם לבושים וכתוב יתנו עידיהם ויצדקו, בשם הרבי ר' בונם

ז"ל על הגמרא לעתיד ינסה הקב"ה את האומות במצות סוכה והוא מוציא חמה מנרתיקה וכו' ננתקה את מוסרותימו וכו', שבני ישראל דבקים בעצם פנימיותם בהשי"ת והמצות הם לבושים לזה, מה שאין כן אומות העולם אין להם פנימיות, וכשמוציא חמה מנרתיקה נשארים הם בלא לבוש כלל, ציצית הם לבוש לכל הגוף כדאיתא תרי"ג מצות התלויים בה, וכנגד זה ישנם רמ"ח איברים ושס"ה גידים גם כן תרי"ג, וזהו למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי, איתא שהאור נגנז, וכתוב אור זרוע לצדיק, וראיתם אותו היינו הקב"ה כדאיתא כל הזריז במצות ציצית זוכה ומקבל פני שכינה, ואיתא וטוב רואי כל הרואהו נזכר לתלמודו היינו הפנימיות שבו, בספר הזכות ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אם כן שכבר מקולקלים הלב והעינים מה נשאר באדם שלא יתורו אחריהם, אלא זה הבטחת השי"ת שנשאר בכל נפש מישראל ניצוץ קדוש שיוכל להתגבר, וזהו אשר אתם זונים אחריהם, למען תזכרו, שזה טעם למה דכתיב לעיל, שישנם הסתרות בכדי להתגבר עליהם, וכן לכל קדושה ישנה קליפה בכדי להתגבר ולבטל הקליפה, כתיב ב' פעמים אני ה' אלקיכם, אני ה' אלקיכם אשר הוצאתי אתכם וגו' אני ה' אלקיכם, פעם שניה קאי לעתיד לבא, שלעתיד יתגלה ויתברר מה שאיש ישראל פעל בעולם הזה עד שיבא משיח ועד סוף כל הדורות. ע"כ.

פרק ג'

● עניינים נוראים במצות ציצית

א. בסגולת מצות ציצית ניצולים ממלאכי חבלה ומהמזיקים (זוה"ק פ' שלח).

ב. ע"י ציצית ניצולים מעין הרע (דבש לפי מ' ד' או' כו להחיד"א).

ג. מצוות ציצית מרמו על תחית המתים (רבינו בחיי פ' שלח). במילא מי שמקיים מצוות ציצית כראוי ייזכה לתחיית המתים (כף החיים לרבי חיים פאלאג'י ט' י"ג).

ד. מי שמעביר את הציצית על עיניו בשעת קריאת פרשת ציצית, היא בטוח שלעולם לא יתעוור ח"ו (קיצור של"ה דף ד"ן ע"ב).

ה. אחד משבע סוגי האנשים שהם מנודים, הוא מי שאינו הולך עם ציצית (ערבי פסחים קי"ג: חסד לאברהם, כף החיים סי' או' ו', כף החיים כ"ד, כ"ג). על כן חייבים בדווקא לקנות בגד הראוי לציצית ולהטיל בו ציצית כראוי (עיין בתוספות שם ותראה).

1. האדם צריך להסתכל תמיד על הציצית, וזה מביא תועלת גדולה לנשמה, שלא יבוא לידי עבירה (שעה"כ שער הציצית דרוש ד', כף החיים כד, יא).

2. ציצית מביא לענוה ויראה (חסד לאברהם או' א, כף החיים כד, ו).

ח. השכר של מצות ציצית הוא מאוד מאוד גדול (בית יוסף סי' כ"ז בשם מרדכי וסמ"ג).

ט. ציצית לבן הוא סימן של מחילה וכפרה (רבינו בחיי פ' שלח, כף החיים ח', ס"ג).

י. המקיים מצוה זו כראוי, כאילו קיים כל התורה (מנחות מג:).

יא. מצות ציצית היא גם בשבת ויום טוב, כדי שלא יחטאו (תנא דבי אליהו רבה, רוקח ה' ציצית).

יב. מכיוון שקל לקיים את המצווה, לכן העונש של מי שינו מקיימה הוא גדול מאוד (סדר היום כוונת פרשת ויאמר).

יג. מצוות ציצית מקדשת את מחשבות האדם, כשר מקיימים אותה כראוי (ספרי, ר"ח שעה"ק פ"ו).

יד. סגולה לחולה להסתכל על הציצית (עץ חיים נד ע"ב לבעל מסגה"ש בשם מהר"ן).

טו. לקפל את הטלית על ידי אחר, לא טוב למזל (רפואה וחיים, סג"י).

טז. ציצית מציל מכוחות הטומאה (רבש לפי, סג"י).

יז. אם עובר לאדם משהו שהוא נגד כבוד השי"ת, יסתכל על הציצית וינצל (אזהרות והנהגות מהה"ק בעל בני יששכר זללה"ה).

יח. להסתכל על הציצית זה אחד מתיקוני היסוד (קרנות צדיק פ"ג או' ח"ן סג"י).

יט. אם אדם יושב בין אנשים אחרים והוא מפחד שלא יכשל בלשון הרע ליצנות וכדומה, יסתכל על הציצית וינצל (סידור ישועות ישראל).

כ. צריך תמיד להסתכל על הציצית, ומקיימים בזה מצוות עשה מן התורה (סמ"ק, אר"י, רשב"ץ, חרדים). וזה טובה גדולה לנשמה, שלא יגיע לידי עבירה ח"ו, ותועלת גדולה להשיג דברים עליונים, וצריך להסתכל פעמיים אחד אחרי השני (פע"ח, נגו"מ, ש"ע האריז"ל).

כא. מי שלא קיים את כל תרי"ג מצוות, צריך לחזור בגלגול (שער הגלגולים לאריז"ל פ"ד, משנת חסידים מסכת שכיבה). ומכיוון שזה בלתי אפשרי לאדם אחד, ובפרט בזמן הזה שלפי החשבון של החפץ חיים אי אפשר לקיים יותר מכמה מאות מהמצוות (ספר המצוות לחפץ חיים), על כן העצה היא להיזהר מאוד במצוות שהם כמו כל המצוות, וכגון ציצית (דפ"ק הקדמה ג, או' ג).

כב. צריך לחנך את הילדים למצוות ציצית, כי דרך זה הם יקנו קדושה, ויעזור להם לתורה ועבודת ה' (פלא יועץ, ציצית).

כג. בזכות מצוות ציצית יבוא הגאולה (כתר תורה שלח).

כד. דבר טוב לאחוז את הציצית ביד בשעת הלימוד, ובשאר זמנים, ועל ידי זה יזכרו תמיד להסתכל על הציצית (עץ חיים). וכן נהג הגה"ק רבי יהודה גרינוואלד זצוק"ל רב דסאטמאר, שבעת הלימו ובעת שישב בין אנשים, תמיד לקח את אחת מהציציות בידו, ונתן בה מבט (כתר תורה).

כה. הגר"א מוילנא לפני הסתלקותו לקח את הציצית ונשקם ובעה, ואמר: כל כך חבל לעזוב עולם כזה, שבו אפשר עבור כמה פרוטות לקנות מצווה גדולה כל כך (כתב תורה).

כו. הענין להתכסות בטלית, כי זה מכניע את הלב, ומביא ליראת שמים (בית יוסף, וט"ז סי' ח').

כז. בשעת העטיפה מניחים את כל ארבעת הציציות לצד שמאל, כדי להכניע את היצר הרע (שו"ת הרדב"ז ח"ג תקע"א).

כח. המקיים כראוי מצוות ציצית, נוהג עימו השי"ת לפנים משורת הדין (תורת משה לחת"ס פ' שלח).

כט. עבור מצות ציצית מקבלים שכר גם בעולם הזה (אגרא דכלה שלח).

ל. מצוות ציצית היא סגולה גדולה שלא יהיה כאב שיניים (דרך ישרה).

לא. המקיים כראוי מצוות ציצית, ניצול מגזל, גילוי עריות ושפיכות דמים (מאמר מרדכי סי' כ"ד).

לב. צריך להלביש טלית קטן לילד מהזמן שמתחיל לדבר, ולא יאוחר מהיות בגיל שלש, ובזמן זה ללמדו א'-ב', על ידי זה יזכה מגיל קטן לנשמה גבוהה (א"ר או"ח סוסי" י"ז).

לג. ילד קטן המתחיל לדבר, ילבישו לו מיד טלית קטן, כי על ידי זה יזכה לנשמה גבוהה, וינוח עליו רוח קדושה, ולא יאוחר מגיל מגיל שלש. ואם מלבישים לו טלית קטן רק בגיל יותר מאוחר, שורה עליו רוח שאינה טהורה, ומפריע למוחו מלהבין את התורה (קיצור של"ה סוף ה' ציצית בשם ס' מד"ש) [מובן שכן הוא גם אם מלביש לילד, או לעצמו, טלית קטן שאינו טוב].

לד. יש אומרים שילבישו לילד את הטלית קטן מגיל חצי שנה, ובזה יהיה שמור מכל מיני דברים לא טובים (אמרי טוב פ' שלח). ובבית הרה"ק מרוז'ין זיע"א הליבו לילדים טלית קטן מגיל חודש והלאה (עשר אורות מער' י' או' ה').

לה. מנהג העולם לעשות ציצית גם לילדים קטנים קודם שמחנכים אותם לשאר מצוות, וכשהילד גודל המצוה עימו, כי הוא מרגיש יותר ויותר את מתיקות המצוה (קרבן העני פ' תצא, בס הרה"ק הרבי רבי צבי הירש מרימנוב זיע"א).

לו. בשם הרה"ק מנשחיו זיע"א, שלא ילכו אפילו פסיעה אחת בלי ציצית (זכרון טוב).

לז. כך סדר הסתכלות על הציצית: לוקחים את כל ארבעת הציציות לתוך היד, ומסתכלים עליהם שני פעמים, ואמרים בפה "כאילו בזה תכלת", ובמקומות שאסור לדבר, יכוון את זה במחשבה. זה מועיל שיוכל להתפלל ביראה ובאהבה (ס' כתב יושר).

לח. זה עוזר לנשמה לעלות בלילה (שם).

לט. זה מביא למדריגה גבוהה של יראה (שם).

מ. זה מועיל לפרנסה (שם).

מא. על ידי מצוות ציצית מוקף האדם באור ה' מראשו עד רגליו, ועל ידי זה יכול להסתכל באור הגנוז (בית אהרן שלח).

מב. טלית הוא לבוש לשכינה (האריז"ל, טעה"מ עמ' שי"ט).

מג. הלוש ציצית נקרא "אחד" כמו השי"ת, לכן השי"ת עוזר לו במיוחד (זוהר מובא בילקוט ראובני).

מד. הלושב ציצית, המלאכים מכריזים לפניו, תנו כבוד לבנו של המלך (שם).

מה. כשאדם לובש בגד עם ציצית, ויוצא מהבית, שמח בו ה' יתברך, ומלאך המות מסתלק משם, והאדם ניצול מכל צרה ומשחית (שם).

מו. על ידי הסתכלות בציצית, מסתלקים מהאדם כל מחשבות זרות (גנזי יוסף).

מז. ציצית הוא מהמצוות שצריך לשמור היטב (אזהרות בעהמ"ח יש"מ).

אפשר למצוא עוד סגולות בענין ציצית, בספר יפה ללב (אינו תח"י).

ספר
ציצית כהלכתו
 דיניו ומנהגיו

פרק ד'

א. כך הננו מוצאים בש"ס וזוהר הקדוש, במספר פעמים לאין שיעור, את החשיבות הגדולה של מצות ציצית הקדושה, יחד עם סגולותיה העצומות ומהותה.

ב. בגלל זה אנחנו חוזרים עוד הפעם, יהודים יקרים מדקדקים במצות! יש לכם עכשיו הזדמנות בעולם הזה בכמה פרוטות לקיים מצוה שבדיוק כמו שמקיים כל התורה כולה. חוץ מזה אתם ניצולים ממלאך המות ומכל מיני אסונות ומכל העבירות, ואתם זוכים להשראת השכינה. זה מאריך ימים של הילדים הקטנים, פטור מעין הרע, ניצל מכל מלאכי חבלה ומזיקים, וזוכה לתחיית המתים, ואף פעם לא תהיה עיוור, מטהר את המחשבות, תיקון לשמירת היסוד, שומר מלדבר לשון הרע, זה מביא קדושה ונשמה גדולה בילדים קטנים, פטור מכאב שיניים, וניצל משלש עבירות החמורות, ועוזר לפרנסה.

ג. האם שווה מצווה עם כל כך הרבה מעלות, לקמץ את הכמה דולר?! אפילו לילדים זה פותח את הלב להבין את לימוד התורה. צריכים לדעת שלא רק באתרוג שכל אחד נותן לך מחמאות לא צריכים לקמץ, רק אפילו בציצית וכדומה לו, שלא נהיים עמוסים במחמאות מכל הצדדים, גם צריך להיות הכי טוב.

ד. הספרים הקדושים נותנים כמה עצות מה לעשות כשיש רגע פנוי, ואין לו מה לעשות ברגעים אלו. למשל לקיים מצות השייכים ללב (עיין חינוך, חיים אדם, משנה ברורה), או לקדש את ה' (עיין צעטיל קטן למרן רשכבה"ג מהר א מליזנסק זצלה"ה), אנחנו נותנים עוד עיצה, להסתכל על הציצית שמקיימים בזה מצוה מן התורה עם כל ראייה וראייה (אריז"ל, חרדים בשם ספר מצוות קטן ורשב"ץ, שבט מיהודה).

ה. ליהזר מאוד לקפל את הטלית בעצמו (רפואה וחיים). כמו כן זה גם בטלית קטן.

ספר ציצית כהלכתו דיניו ומנהגיו

פרק זה'

● סגולות הציצית על פי נגלה ונסתר מספר דברי תורה ● על מסכת שבת דף לב.

שנינו במסכת שבת (לב, ע"א) בעון ביטול מזוזה וביטול מצות ציצית בנים מתים כשהן קטנים. ויתבאר חומר העניין.

ונקדים, "עטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה" (קה, ב) צ"ב אומרו "אור כשלמה" שהקב"ה מלביש את העולם באור כשלמה המעטף גוף האדם (ועי' מצודת דוד). גם צ"ב המשך הפסוק נוטה שמים כיריעה.

● הטלית והציצית אור המקיף הם ומשפיעים אורה וקדושה על האדם ואפ"ל לפרש בהקדם דהנה ידוע דאור בגימטרי' ר"ז כמו שמובא בספה"ק נועם אלימלך בליקוטי שושנה עה"פ "אור" זרוע לצדיק. וצ"ב מה משמיענו בזה שהאור בגימטרי' "רו" הוא כשלמה שהיא כמו שמלה המעטף את גוף האדם, איזה ר"ז טמון בזה, אתמהה.

גם צ"ב שאנו אומרים בנוסח הלשם יחוד קודם עטיפת טלית גדול, הריני מתעטף גופי בציצית, כן תתעטף נשמתי ורמ"ח אברי ושס"ה גידי ב"אור" הציצית העולה תרי"ג וכו', אנו רואים שהרמ"ח אברים ושס"ה גידיים יש להם שייכות ל"אור" הציצית, צ"ב כוונת הלשם יחוד וכל השייכות לאור הציצית.

גם צ"ב השייכות הוד והדר לבשת ל"עוטה אור כשלמה".

ואפ"ל, דהנה איתא בליקוטי תורה בסופו: "הטלית שלובש בשעת התפלה הוא בחי' אור מקיף עוטה אור כשלמה, ולכן כשהוא מלובש עם הטלית יש להסיר הספאדיק והשטריימל גם לא ילך אז עם כובע הראש שקורין יארמילקע שתחתיו השפה הוא

מן העור בכדי שלא ימשוך על מוחו בחי' כתנות עור בעי"ן כי אם אור באל"ף רק עיקר התפלין אוחזין על הראש כי בתורתו של ר' מאיר נמצא כתנות אור באלף כלומר שהי' מהעור בעין לאור באלף".

ועיין באלשיך הק' כאן עה"פ עוטה אור כשלמה שכשהקב"ה ברא העולם נתעטף בעשרה לבושין, ועיין ילקוט מעם לועז כאן, וצ"ב.

● יש לכסות הראש עם הטלית משום שזה אור המקיף

עוד אקדים מה שראיתי בס' זכרון יעקב יוסף שמביא בשם ס' אוה"מ וז"ל: עיי"ש דף צ"ה:

"ראיתי להעתיק גודל החיוב לכסות ראשו בטלית בשעת התפלה. על שראיתי כמה אנשים שאינם נזהרים בזה, לכן אעתיק מה שמצאתי בענין זה בירחון תורני נקרא אוהל מועד (חוברת ב) וז"ל שם:

העתק אות באות מבית עקד הספרים אשר הי' אצל הרה"צ מסאדיגער זלה"ה, מצאתי בכ"י הנמצא בירושלים תובב"א שנת אלף תתנ"ו לשטרות (ר"א ש"ו ליצירה המו"ל) נעתק הס' וחתם עליו רבי יוחנן בן זכאי מירושלים קבל מאליהו הנביא ז"ל אחר חורבן הבית וגילה לו בן כזיבה אינו משיח, וצוה לכסות הראש בטלית בבית הכנסת בשעת התפלה מראש ועד סוף, ואפי' בימים טובים שהוא ימי שמחה, וסימנו אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי, ואין צריך להסיר הטלית מעל הראש כלל, ועיקר והמסיר הטלית לפעמים דהיינו אם אירע במחשבה לא הפסיד, ומי שאינו מכסה ראשו כלל בתוך התפלה נקרא גבעוני, מפני שקודם החורבן היו צריכים הגבעונים לכסות ראשיהם ופניהם בשעת התפלה, אפי' אם עברו בין עם קדוש היו צריכים לכסות ראשם, להראות שהם גבעונים מימות יהושע בן נון, וכשנחרב הבית פרקו הגבעונים הסודר מעל ראשם, ועשו שלא יכסו ראשיהם אפי' בשעת התפלה, כדי שלא יכירם אם הם גבעונים.

וכשמעתי זה אני יוחנן בן זכאי מירושלים כן בעת שישבתי ומקום דירתי ביבנה, קרעתי את בגדי, ונחותי בכל גלילות ישראל שיכסו ראשיהם בטלית בשעת תפלה, ומי שאינו מכסה מטעם מנהג אבותיהם בידיהם הם מהגבעונים.

כך מצאתי כ' בכ"י וחתם ר' סנדער גאון ור' פלטיא גאון ושאר גאונים העתקתי גם אני יוסף שילדקאי ע"כ. (כל זה העתקתי מחוברת אוה"מ הנ"ל). וכ"כ הרדב"ו ז"ל בתשו' שמ"ג וז"ל: הדבר ברור שצריך לכסות בו ראשו, ובס' מצות שמורים וז"ל: המתעטפים בטלית גדול גופם לבד ולא ראשם הו"ל ברכה לבטלה, כי מה שמברכין להתעטף בציצית העיקר הוא את ראשם והם מתעטפים הגוף לבד, וכן משמע בזה"ק פ' במדבר וז"ל: לפרשא על רישי' פרישו דמצוה², וכ' בס' קמח סולת,

2. ועי' כף החיים סימן ח' סעיף טו, ועיי"ש עוד באות י"ב.

ראיתי דבר חדש בס' שתי ידות למהר"א חזקוני ז"ל, וגם הר"ב ב"י בק"א ש"כ הביא דבריו וז"ל: בשעה שהציבור נופלין אף שהוא לא התפלל עמהם צריך לעשות נפילת אפים עם הציבור לפי מ"ש במדרשו של רשב"י וכן ראוי לנהוג לפול ע"פ ולכסות א"ע בטליתו כמו שעושיין הציבור אף שהוא אינו אומר נפ"א והוא בזמירות וכיוצא עכ"ל. לכן יזהר כל אדם לכסות ראשו בשעת התפלה מהחל עד כלה ומנהגן של ישראל תורה הוא".

וצ"ב למה רבי יוחנן בן זכאי קרע בגדיו והלך בכל הגלילות לעורר שיכסו ראשיהם בטלית בשעת התפלה.

ואפ"ל בהקדם דברי ספה"ק קב הישר פ"ה וכו'. שסגולת הציצית שמסיר החושך שאמר ירמיהו הנביא (איכה ג, ב) "אתי נהג חושך ולא אור", ועי"ע בקב הישר פרק מ"ז שמביא מפרק במה מדליקין (שבת לב, ע"א) בעון ביטול מזוזה ובטול מצות ציצית בנים מתים כשהן קטנים.

ושם בקב הישר (סימן ס"ח) כתב בזה הלשון: כתיב נר ה' נשמת אדם. פירש בזוהר פרשת משפטים (דף צ"ט ע"ב) וזה לשונו: נר הוא ראשי תיבות נ'שמה ר'וה, דאינון מאירין כחדא. ונשמה איהי קדישא מאד, על כן היא מתעטפת ברוח דוגמת מלבוש. ויש עוד באדם והיא בחינת הנפש, והיא למטה מהרוח, כי הנשמה שרוי במה, במקום הנחת תפילין של ראש, והרוח בלב, נגד תפילין של יד השמאלית, והנפש היא בכבד, שיש בו ריבוי דם. וכנגד הנפש צוה הקב"ה לקיים מצות ציצית³, כדי שתהא השלשה מצות (תפילין של יד, ותפילין של ראש וציצית) הנזכרים מאירים לכל חלק: נפש, רוח, נשמה. וידוע מאמר רבותינו ז"ל (סוטה י"ז ע"א) כי במצות ציצית יש חוט אחד

הטלית על הכתפות אך באהבת עולם צריך להתיר אותם שיפלו למטה, ומלשון השני נראה איפכא שבכל התפלה לא יהי' הטלית על הכתפות רק באהבת עולם צריך להשים שני צדדי הטלית על הכתפות, אך מצאתי פתרון הדבר בפרי עץ חיים בדרוש דקריאת שמע בהג"ה שם דיש חילוק בזה מי שהוא משורש קין צריך שיהיו שני צדדי הטלית על כתפיו בשעת קריאת שמע, ומי שהוא משורש הבל צריך להסיר צדדי הטלית מעל כתפיו בשעת קריאת שמע, ועיין שם שנותן סימנים מי שבטבע מפחד מהמים ואוהב מלאכת הציור וכהנה הוא משורש קין ומי שהוא איש חלש בטבע ויש לו פה מדברת לדרוש בלשון צח הסימן שהוא משורש הבל ונותן עוד סימנים וצ"ע לעיין בשער הגלגולים עי"ש הדבר באריכות והוא למעלה מהשגתנו והמבין יבין.

3. ובספר דברי שלום פרשת תבוא הביא בשם הבעל שם טוב זי"ע שהציצית שלו היה להם נפש וחיות ממש, אשר היו יכולים לנענע את עצמם בלי נענוע הגוף, כי על ידי קדושת עשיית המצוה המשיך להם נפש וחיות וכו' עי"ש.

ובספר דרכי חיים ושלום (עמוד ל"ד) הביא משער הכוונות בדרוש דקריאת שמע וכן בסידור חמדת ישראל שכתבו ז"ל: בהגיעך לארבע כנפות הארץ כאן תתיר אותם הכנפות של הטלית המונחת על כפתותיך ותתירם שיפלו למטה וכו' ופעם אחרת שמעתי ממורי ז"ל באופן זה כי בהגיעך אל המקום הזה תשים שני צדדי הטלית על שתי כתפך כדרך מה שנוהגים קצת בני אדם וכו' עכ"ל.

וכתב שם עוד, והנה מלשון הראשון שמעמר מרן מהר"ח ז"ל מהאר"י ז"ל נראה שבכל התפלה יהי'

של תכלת, משום דתכלת דומה לרקיע וכו' ולכסא הכבוד, ועל כן מצות ציצית הוא חוט אחד של תכלת לקדש הנפש בכבוד, לפי שעיקר הדם והכעס הוא בכבוד. ולכן כבוד הוא חסר וא"ו מכבוד השמים עיי"ש.

ושם (פרק מ"ה) כתב בתוך דבריו בזה"ל: וכן קבלה היא בידי מן אנשי מעשה, שאם היו יושבים בטלים מן המצוות היו ממשמשים בציצית והיו מסתכלין בהן, כי ההסתכלות בציצית היא ענין גדול ותקומה אל השכינה בגלות. והיודעים סוד יחוד בקבלה מכוונין בשם אחד גדול ונורא, שהוא בגימטריא עי"ן, ובזה הם יוצאים אף בזמן הזה סוד מצות תכלת בציצית. והנה אגלה טפח ואכסה טפחים בענין תכלת, כי תכלת הוא בימטריא שמונה מאות וחמשים, והבן אדם הוא מחויב לראות בשתי עינים את הציצית, ושתי פעמים עי"ן גימטריא מאתים וששים, ועם תיבת ציצית הוא גימטריא שמונה מאות וחמשים, כמנין "תכלת". קבלה היא בידי בשם הגאון רבי יעקב תעמרליש מלובלין ז"ל, שבזה הוא מסיר החשך שאמר ירמי' הנביא (איכה ג, ב') "אותי נהג חושך ולא אור", ובענין אור עיניו בציצית יכוון כן, והוא מבטל אותו החושך שמפסיק בינינו ובין השכינה.

ובספה"ק פרי עץ חיים (שער הציצית פ"ו) כתב בזה"ל: כבר כתבנו שיסתכל בו ב' פעמים ויכוין בכל פעם לשם ק"ל גימטריא עי"ן, והענין הוא כי תכלת של הציצית הוא סוד החושך שאין בו עינים לכן הוא דין, לכן צריך להסתכל בציצית ולכוין כאילו יש שם תכלת ואז יסתכל ב' פעמים בוראיתם אותו ותכוין להמשיך אליה סוד עינים העליונים וראיה עליונה, ותכוין ב' פעמים ק"ל שהם ב' עינים עליונים להמשיך הראיה משם לסוד התכלת וכו' עיי"ש ובשער הכוונות סוף דרושי הציצית יעו"ש.

ובמקום אחר כתב בקב הישר, בהיותך מעטף בציצית, יהי' כוונתך שבקדושת מצוה זו יתקדש הגוף להיות קדוש לגדור מכל מכשול עבירות וחטאים (ועיין מנחות מד.) באחד שהי' זהיר במצות ציצית וניצול על ידי מעבירות חמורות). עיי"ש⁴.

ועפ"י דבריו ז"ל שם בפרק ס"ח, שנזכר ג"פ ציצית דהיינו פעם א' ועשו להם ציצית, ב' על ציצית הכנף, ג' לכם לציצית, לרמוז על נפש, רוח, נשמה, שמצות ציצית מאירה לג' הנ"ל.

4. ובטורי זהב סימן תקפ"א סק"ב כתב דצריך להתעטף מפני כבוד השכינה, בפרט בסליחות שאומר ועבור. ואיתא בגמרא (ר"ה ז'): שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור. ובלחם חמודות כתב דאף האומר קדיש יתום יתעטף מפני כבוד הציבור ואכמ"ל בזה.

4. ובטורי זהב סימן תקפ"א סק"ב כתב דצריך להתעטף מפני כבוד השכינה, בפרט בסליחות שאומר ועבור. ואיתא בגמרא (ר"ה ז'): שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור, ועיין מגן אברהם סימן י"ח ס"ק ב'

עוד אפ"ל ציצית אותיות ציץ, ות' שבסוף התיבה מרומז לארבעה מאות איש עמו להכניע הקליפה, כמבואר בראשית חכמה, ת' בגימטריא "שק", ואפשר שזה נגד הקליפה של עשו, ואפ"ל שעל ידי מצות ציצית ניצלים מהקליפה הזאת כנ"ל.

ובס' רפאל המלאך כתב: "מצות ציצית יש בה סגולה גדולה לכמה ענינים, ושקולה כתרי"ג מצות ומצלת האדם מן החטא ומשמרתו מכל רע, וכמו מזוזה לבית כן ציצית לגוף, כי היא הנותנת לאדם את הכח של אור מקיף, אבל זאת רעה חולי שאף אחד מאלף אינו מקיים מצות ציצית כראוי, כי מלבד זה שחסר מצות התכלת, אבל גם מצות לבן אינו מקיים, כי כמה דקדוקי דינים יש במצות ציצית כמבואר בשלחן ערוך, וצריך לזכור העיקר שצריך להיות גדיל הציצית נוטף על הכנף, והדין מבואר היטב בסידור הרב הרז"ש זצוקללה"ה איך לעשות עצה על ידי התקשרות חוט של תפירה שהציצית יהיו נוטפין תמיד על הכנף. ועוד יש עצה טובה יותר קלה דהיינו שימשוך את הגדיל אל הנקב ויעשה חוט תפירה שנקרא 'פעקילקא' על הגדיל סמון אל הנקב, ובכן יהי' הגדיל תמיד תחת חוט התפירה ולא יזוז משם, ולא לחנם אמרו במסכת שבת 'כל הזהיר במצות ציצית זוכה ומשמשין לו ב' אלפים וח' מאות עבדים', [ועי' רא"ש מנחות דף מ"ד]. וכבר נשאלתי מאת משכיל אחד, הלא כמעט כל היהודים בערך עשרת מיליאן לובשים ציצית ומאין יהיו כל כך עבדים בעולם. אבל האמת הוא שצריך לבקש אחד בעיר ושנים במשפחה⁵ אשר יהי' זהיר במצות ציצית שיקיים המצוה כראוי בכל פרטי' ודקדוקי'. ואנכי רוצה לזכות את הרבים בעצתי, וכל השומע לי יונעם לו".

וידוע מה שכתב בספה"ק נועם אלימלך שבדורו היה השורש לתקן מצות ציצית יותר משאר מצוות, וזה לשון קדשו בספרו (פרשת נח, ד"ה או יאמר בדורותיו), לכאורה בדורו היה ראוי לכתוב אף על פי שנח היה חי כמה דורות אף על פי כן עיקר בא לאשמעינן כפירוש רש"י ז"ל יש דורשין כו', ואם היה נאמר בדורו, היה גם כן נשמע הדרש זה. ונ"ל דבא לאשמעינן עוד דבר אחד, דהנה בכל דור ודור יש שורש לתקן מצוה מיוחדת יותר משאר מצוות למשל בדור הזה יש שורש לתקן מצות ציצית יותר משאר מצוות, וכדומה בכל דור יש שורש להחזיק במצוה מיוחדת יותר משאר מצוות. ובא הכתוב לאשמעינן שהיה נח צדיק תמים בדורותיו, ר"ל בכל דור שהיה חי היה מחזיק ומתקן אותה שורש המצוה המיוחד יותר לאותו הדור. וזהו יהללו ה' דורשיו יחי לבבכם לעד, דהנה כשהצדיק עושה מצוה ומקיים אותה בשורשה מביאה אותו המצוה הזאת לידי חימום והתלהבות הבוער בו על ידי המצוה הזאת לאמור שירות ותשבחות להשי"ת וזהו יהללו ה' בשירות ותשבחות, דורשיו ר"ל הדורשים המצוה לעשותה בשלימות בשורשה, יחי לבבכם לעד, ר"ל הכתוב

נותן טעם למה להם נאה לשבת, מחמת שלבכם חי לעד דהיינו שהם דורשים כל מצוה מיוחדת לכל דור לעד לעולם וק"ל עכלה"ק.

והנה איתא עוד בספה"ק נועם אלימלך (ליקוטי שושנה) על פסוק אור זרוע לצדיק וגו', דעל ידי הצדיק העוסק בתורה יש גם כן השפעה להעולמות העליונים וכו', ועל פי זה יבואר גם כן פסוק אז ירננו כל עצי יער לפני ה', דהנה שם הוי"ה ב"ה הוא המנהיג לכל העולמות אלא שלא כעולם הזה העולם הבא דהיינו עולמות העליונים נקראים עולם הבא מחמת שהצדיק הולך ובא מעולם לעולם, ושם הוי"ה ב"ה נקרא כתיבתו אבל בעולם הזה לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב בי"ה ונקרא באד' והצדיק צריך לייחד השני שמות הקדושים הללו, וזהו א"ז דהיינו השני שמות הן מנין א"ז ח' אותיות, ירננו כל עצי היער דהיינו הצדיק הנקרא עצי היער, כשמייחד השני שמות כנ"ל מכניס ומביא רנה וחדוה לפני ה' בעולמות העליונים. וזהו אור זרוע ראשי תיבות א"ז דהיינו על ידי אור שהיא התורה הצדיק מייחד שני שמות כנ"ל ועל ידי זה הוא מזריע ומשפיע בעולמות העליונים ומעילא לתתא הוא גם כן משפיע לישרי לב שמחה עכלה"ק.

ועל פי זה יש לבאר מאמר הכתוב עוטה אור כשלמה ראשי תיבות בגימטריא צ"א מספר שני שמות הוי"ה אד', והכוונה בזה דעל ידי אור התורה הצדיק מייחד ב' שמות אלו, ומשרה על האדם נפש על ידי אור הציצית ועל ידי זה ממשיך על עצמו אור כל תרי"ג מצוות כנ"ל, כי הציצית שקולה כנגד תרי"ג מצוות כנ"ל. וזהו גם כן נוטה שמים כיריעה, כדברי הנועם אלימלך דעל ידי האור שהצדיק ממשיך ביחוד ב' השמות הקדושים הנ"ל, הוא מזריע ומשפיע גם בעולמות עליונים והבן.

עוד אפ"ל עוטה אור כשלמה בעוה"ז, וכמו שאומרים בתפלת לשם יחוד, וכך אזכה לחלוקה דרבנן ולטלית נאה בעוה"ב, וזהו נוטה שמים כיריעה.

מבוא אוצרות הזוהר ברך א	מבוא אוצרות הזוהר ברך ב	מבוא אוצרות הזוהר ברך ג	מבוא אוצרות הזוהר ברך ד	מבוא אוצרות הזוהר ברך ה	מבוא אוצרות הזוהר ברך ו	מבוא אוצרות הזוהר ברך ז	מבוא אוצרות הזוהר ברך ח	מבוא אוצרות הזוהר ברך ט	מבוא אוצרות הזוהר ברך י
כח הזוהר חלק א' 1-34 עלוני אור הזוהר מתודש אלול תש"ע ע"י תשרי א' ❖	תיקוני הזוהר דף היומי חלק ב' המחולק ל-354 ימות השנה ❖	תיקוני הזוהר דף היומי חלק א' המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים החדש ❖	תיקוני הזוהר עמוד היומי המחולק ל-354 ימות השנה עם שער התיקונים ❖	אדרא רבא וויטא חלק ב' עם הוספות חדשות שלא נראה כבושם הזה ❖	אדרא רבא וויטא חלק א' ו נספחו עליו ו' ספרים ב נאילת הרשב"י שירי חמדה תחלות הזוהר תשובת הרשב"י עליו אור הזוהר 27-28 השבוט הוורד ריבית זוהר 200 ספי הזוהר 594	זהרו הזוהר ח' ספרים נאילת הרשב"י חיים על זהו חשבוני הרשב"י חמי הזוהר זוהר קדוש כח הזהר עליו אור הזוהר 27-28 השבוט הוורד ריבית זוהר 200 ספי הזוהר 594	אורות הזוהר י"ב ספרים נאילת הרשב"י תחלות הזוהר גאלת הרשב"י נאילת הרשב"י הזוהר חמדי הרשב"י זמרת ודרש הזוהר שירי התיקונים הזוהר שירי הזוהר זמרת הזוהר זמרת 200	מאורות הזוהר ט"ו ספרים נאילת הרשב"י תחלות הזוהר גאולת הרשב"י נאילת הרשב"י הזוהר חמדי הרשב"י זמרת ודרש הזוהר שירי התיקונים הזוהר שירי הזוהר זמרת הזוהר זמרת 200	אור המחולק ל-354 ימות השנה גדולי ישראל הזוהר ערכה של שעה ❖
1062 עמודים	416 עמודים	416 עמודים	544 עמודים	594 עמודים	594 עמודים	416 עמודים	416 עמודים	416 עמודים	568 עמודים
10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר	מפני הזוהר

